

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Lichii Boris în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ALBU Marin XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.02.2020 – 18.05.2020;

Instanța de apel: 15.06.2020 – 08.09.2020;

Instanța de recurs: 18.12.2020 – 27.01.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți sediul Sîngerei, din 18 mai 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Albu Marin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a dispus încasarea de la Albu Marin în beneficiul lui Pogor Mihail prejudiciul material în sumă de 13.950,13 lei.

S-a dispus încasarea de la Albu Marin în beneficiul lui Pogor Mihail prejudiciul moral în sumă de 100.000 lei.

Hotărârea în partea încasării prejudiciului moral urmează a fi executată în suma restantă de 2000 lei.

S-a dispus încasarea de la Albu Marin în beneficiul lui Pogor Mihail cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în sumă de 10.000 lei.

În rest cerințele cu privire la încasarea prejudiciului material, a prejudiciului cauzat prin decesul unicului întreținător în mărime de 228.000 lei, a prejudiciului în sumă de 1900 lei lunar pentru întreținerea lui XXXXX, a prejudiciului moral în mărime de 100.000 lei în beneficiul lui XXXXX au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile de

judecată în mărime de 2258 lei. Instanța s-a expus asupra corpurilor delictive în prezenta cauză.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Albu Marin, fiind deținător al permisului de conducere al mijloacelor de transport de categoria „B”, la 25 decembrie 2019 aproximativ la ora 20:45, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cunoscând cu certitudine că acest fapt îl împiedică să conducă un vehicul în siguranță, a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Audi 80” cu XXXXX, deplasându-se pe un drum local din XXXXX din direcția XXXXX spre s XXXXX. Încălcând prevederile pct. 14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr.357 din 13.05.2009, conform cărora: „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate”, prevederile pct. 39.1) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit cărora: „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, precum și prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a) - d) și alin. (2) din același Regulament, care prescriu că: „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, Albu Marin nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și ca rezultat a tamponat cu partea frontală dreapta a mijlocului său de transport în partea din spate pietonul Pogor Lilia, care la acel moment mergea pe acostament în aceeași direcție de deplasare a automobilului.

Ca rezultat al accidentului produs în urma tamponării, Pogor Lilia conform raportului de expertiză judiciară nr. 201928C0094 din 26.12.2019 s-a ales cu leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală închisă cu fractură de oase bolta craniană, hemoragie în ventricolele cerebrale, hemoragie subarahnoidală cerebrală, cerebelară și trunchiul cerebral, hemoragie în ventricolele cerebrale, edem cerebral, hemoragii în țesuturile moi a capului, coapsa stângă, fractură ambele oase gamba stângă, excoriații coapsa stângă, în rezultatul cărora a decedat la fața locului.

Starea de ebrietate a fost constatată prin testarea alcooscopică și potrivit tichetului „Drager” concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Albu Marin constituia 1,13 mg/l., iar în proba biologică (sânge) concentrația alcoolului etilic reprezenta 2,49 g/l.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Boris Lichii în interesele inculpatului și de avocatul Valentina Moruz în interesele succesorului părții vătămate Pogor Mihail și părții civile XXXXX, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți.

3.1 Avocatul Boris Lichii a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința lui Albu Marin să fie stabilită o pedeapsă conform minimumului prevăzut pentru astfel de cazuri și cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

În cerere a invocat ca motiv asprimea pedepsei, indicând că inculpatul anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina integral, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, a contribuit la repararea prejudiciului material și moral.

3.2 Avocatul Valentina Moruz în interesele succesorului părții vătămate Pogor Mihail și părții civile XXXXX a solicită casarea parțială a sentinței în latura acțiunii civile și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea civilă integral privind încasarea prejudiciilor materiale și morale în mărimea pretinsă și anume încasarea din contul lui Albu Marin în contul lui Pogor Mihail a prejudiciului material în sumă restantă de 33.500 lei, a prejudiciul moral estimat la 100.000 lei, a despăgubirii pentru pierderea întreținătorului în sumă totală de 228.000 lei și a despăgubirii pentru pierderea întreținătorului în mărime de 1900 lei lunar pentru întreținerea fiului invalid XXXXX.

Apelantul a invocat că, constatarea instanței de fond precum că nu e posibil de a reține bonul de plată în sumă de 9000 lei ca probă a cheltuielilor suportate de către Pogor Mihail este o apreciere superficială a probelor și o concluzie pripită a faptelor cauzei. În opinia apelantului, faptele de notorietate publică nu se cer a fi dovedite, ceea ce duce la aprecierea eronată a probelor de către prima instanță. Prin faptul respingerii acestor probe documentare, judecata din start a neglijat actele documentele ca fiind probe legale de confirmare a pretențiilor civile înaintate, încălcând dreptul la un proces contradictoriu și echitabil, stabilit de art. 6 CEDO. Avocatul a mai indicat faptul că, în cadrul examinării cauzei în fond a fost demonstrat cu certitudine că unicul întreținător al familiei era Pogor Lilia cu salariul de 1900 lei lunar, astfel, concluzia primei instanțe cu privire la netemeinicia pretenției cu privire la încasarea despăgubirii pentru pierderea întreținătorului vine în contradicție cu prevederile art. 2013 Cod civil.

În apel se mai menționează faptul că, toate condițiile prescrise de lege au fost întrunite pentru a solicita despăgubiri pentru pierderea întreținătorului, în beneficiul lui XXXXX, astfel concluziile instanței de fond cu privire la lipsa probelor cu privire la dizabilitatea lui XXXXX vin în contradicție totală cu probele și circumstanțele cauzei. Apelantul consideră că, XXXXX, în calitate de parte civilă, are dreptul legal de a solicita recuperarea prejudiciului moral în beneficiul său de la inculpat din motiv că în urma decesului victimei Pogor Lilia a avut suferințe psihice, spirituale și morale nu doar soțul ei Pogor Mihail, dar și fiul acesteia XXXXX.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, apelul avocatului Boris Lichii în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat. Apelul avocatului Valentina Moruz în interesele succesorului părții vătămate Pogor

Mihail și părții civile XXXXX a fost admis, cu casarea sentinței în latura acțiunii civile și cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a admis în principiu acțiunea civilă depusă de către părțile civile Pogor Mihail și XXXXX împotriva inculpatului în procesul penal respectiv, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța civilă.

S-a încasat de la Albu Marin în beneficiul lui XXXXX prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei. În rest dispozițiile sentinței menționate referitor la pedeapsa aplicată, încasarea prejudiciului moral în beneficiul lui Pogor Mihail, încasarea cheltuielilor de asistență juridică, referitor la corpurile delictive și cheltuielile de judecată s-au menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate pe deplin a fost stabilită prin probele administrate pe dosar în faza de urmărire penală, acestea fiind acceptate de inculpat prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești și acceptată de instanța de fond prin încheierea protocolară din 18.02.2020.

Instanța de apel a indicat că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prima instanță la condamnat pe Albu Marin în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect i-a stabilit ultimului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar careva temeuri de a considera pedeapsa stabilită ca fiind prea aspră instanța de judecată nu a stabilit.

Referitor la argumentele apărării în interesele inculpatului privind aplicarea în privința ultimului a prevederilor art. 79 Cod penal, instanța a reținut corectă poziția primei instanțe precum că dispozițiile articolului dat pot fi aplicate doar în cazul când în cauză există circumstanțe excepționale, or, în speța respectivă nu au fost constatate astfel de circumstanțe.

În circumstanțele menționate nu s-a găsit temei de a considera pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind prea aspră, iar argumentele aduse de către avocat în interesele inculpatului în apel în condițiile cauzei nu pot servi drept temei pentru admiterea apelului declarat de avocat în interesele inculpatului.

La fel, s-a menționat că apelul înaintat de către avocat în interesele succesoriului părții vătămate și părții civile este fondat și necesar a-l admite. Instanța de apel a considerat necesar a explica succesoriului părții vătămate Pogor Mihail și părții civile XXXXX că ei nu sunt lipsiți de posibilitatea de a solicita recuperarea prejudiciului material cauzat prin infracțiunea săvârșită de inculpat prin înaintarea unei acțiuni

civile în instanța de judecată la locul de trai în ordinea procedurii civile, or, instanța a considerat că în cazul din speță volumul prejudiciului cauzat prin infracțiune nu este unul incontestabil și pentru admiterea integrală a acțiunii civile de către părțile civile nu au fost prezentate suficiente probe care ar demonstra cuantumul despăgubirilor solicitate, iar pentru a acorda acestora un termen suplimentar pentru prezentarea probelor necesare este nevoie de amâna judecarea cauzei.

Cerințele de încasare a prejudiciului moral înaintate de către avocat în interesele părții civile XXXXX au fost admise în totalitate, ținând cont de faptul că partea civilă XXXXX în urma acțiunilor prejudiciabile ale lui Albu Marin a avut un disconfort psihologic legat de decesul mamei sale, ultima fiind întreținătorul lui XXXXX, care este invalid, fiind încadrat în gradul I de dizabilitate, din care considerente instanța de apel a considerat necesar de a încasa de la Albu Marin în beneficiul lui XXXXX prejudiciul moral în mărime de 100000 lei.

În rest dispozițiile sentinței referitor la pedeapsa aplicată, încasarea prejudiciului moral în beneficiul lui Pogor Mihail, încasarea cheltuielilor de asistență juridică, referitor la corpurile delictive și cheltuielile de judecată instanța de apel le-a considerat necesar de a le menține fără modificări.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Lichii Boris în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în latura civilă. În motivare recurentul a indicat că, facturile menționate de partea vătămată nu atestă pentru ce au fost suportate aceste cheltuieli și dacă în general au fost achitate. Conform codului fiscal dovada de plată se face exclusiv cu bonul fiscal de plată ci nu cu facturi. Menționează că nu poate fi reținută ca dovadă a cheltuielilor suportate, bonul de plată eliberat de SRL „Două Familii” în mărime de 9000 lei, deoarece nu este clar pentru ce servicii a fost achitat.

La fel nu poate fi catalogată ca probă ce confirmă cheltuielile suportate pentru serviciile funerare, extrasul de realizare din data de 17.02.2020 eliberat de SRL „Ritual Lux”, deoarece după cum s-a constatat în ședința de judecată, înmormântarea a avut loc la data de 27.12.2019, iar extrasul a fost datat cu data de 17.02.2020.

Referitor la executarea hotărârii, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în beneficiul lui Pogor Mihail, prima instanță a menționat că, conform recipisei întocmite de către succesorul părții vătămate din 05.05.2020, acesta a primit de la inculpat suma de 48.000 lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune, iar conform copiei cererii la expedierea transferului de bani, mandat intern și bonul fiscal eliberat de Poșta Moldovei confirmă că mama inculpatului a transferat destinatarului Pogor Mihail suma de 50.000 lei care a fost acceptat, fapt confirmat de către ultimul în ședința de judecată. Astfel, în partea încasării prejudiciului moral hotărârea urmează a fi executată în suma restantă de 2000 lei.

În partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în sumă de 100.000 lei de la inculpat, urmează a fi respinsă, după cum a hotărât prima instanță de judecată.

Dat fiind faptul că Pogor Mihail a fost recunoscut succesor al părții vătămate și în beneficiul acestuia a fost dispusă încasarea sumei de 100.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, instanța nu poate dispune încasarea prejudiciului moral și în beneficiul lui XXXXX, deoarece în cazul dat se va încasa un prejudiciu moral dublu de la inculpat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, este precedată de efectuarea verificării temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Astfel, din conținutul cererii de recurs se constată că, recurentul invocă ca temei de drept pct. 6 alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă, critică aprecierea probelor, solicitând casarea deciziei în latura civilă. În esență, criticele recurentului se rezumă la dezacordul acestuia cu majorarea cuantumului prejudiciului și cu acordarea prejudiciului moral lui XXXXX.

Verificând actele cauzei, raportate la alegațiile recurentului în partea ce ține de soluționarea acțiunii civile, Colegiul Penal reține că decizia instanței de apel este corectă, legală și întemeiată, iar criticele avansate în această parte de recurent sunt vădit nefondate. Pentru a statua asupra acestei soluții, s-au avut în vedere următoarele raționamente.

Acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere delictuală a persoanei responsabile potrivit legii civile, pentru prejudiciul cauzat prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale. Prejudiciul solicitat de partea civilă prin intermediul acțiunii avansate în fața instanței împotriva inculpatului, trebuie să reprezinte o consecință directă a infracțiunii deduse judecătii, atât în cazul pretinderii recuperării prejudiciului material, cât și celui moral.

La caz, inculpatul, prin acțiunile sale infracționale și în urma tamponării cu automobilul i-a cauzat părții vătămate Pogor Lilia atât suferințe fizice, cât și psihice, gravitatea primelor a fost constatată prin raportul de expertiză judiciară nr. 201928C0094 din 26.12.2019, părții fiindu-i cauzate leziuni corporale ca trauma cranio-cerebrală închisă cu fractură de oase bolta craniană, hemoragie în ventricolele

cerebrale, hemoragie subarahnoidală cerebrală, cerebelară și trunchiul cerebral, hemoragie în ventricolele cerebrale, edem cerebral, hemoragii în țesuturile moi a capului, coapsa stângă, fractură ambele oase gamba stângă, excoriații coapsa stângă, în rezultatul cărora a decedat la fața locului. Drept urmare, just instanța de apel a statuat asupra admiterii parțiale a pretențiilor de ordin civil înaintate de avocatul Valentina Moruz în interesele succesorului părții vătămate Pogor Mihail și părții civile XXXXX față de inculpat, vinovăția căruia a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În speță, prima instanță a conchis asupra admiterii parțiale a acțiunii civile înaintată de partea vătămată, dispunând încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții prejudiciul material în sumă de 13.950,13 lei, prejudiciul moral în sumă de 100.000 lei, cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în sumă de 10.000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2258 lei.

Instanța de apel, rejudecând cauza în latura civilă la apelurile avocatul Boris Lichii în interesele inculpatului și a avocatului Valentina Moruz în interesele succesorului părții vătămate Pogor Mihail și părții civile XXXXX, a admis doar apelul părții vătămate cu încasarea de la Albu Marin în beneficiul lui XXXXX prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei. În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Colegiul se raliază statuărilor instanței, reiterând că, potrivit art. 220 Cod procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

În conformitate cu art. 219 alin. (3) Cod procedură penală prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

Reieșind din prevederile art. 14 Cod civil, *persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu, cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).* Răspunderea civilă delictuală sau reparatorie are ca primă finalitate repararea prejudiciului cauzat, iar prejudiciul reprezintă condiția dar și măsura răspunderii reparatorii, întrucât aceasta se angajează numai în limita prejudiciului

injust cauzat.

Vizavi de aprecierea cuantumului prejudiciului moral, care ar aduce o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele cauzate acesteia prin infracțiunea comisă de inculpat, instanța de recurs apreciază că, sumele stabilite de instanțele de apel pentru prejudicii materiale și morale sunt compensatorii.

În același sens, se menționează că, în temeiul art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de *suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc* și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate.

La caz, instanța de apel, la determinarea cuantumului, a luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea suferințelor psihice sau fizice, cât și datele obiective care certifică acest fapt, precum și alte circumstanțe subsidiare, cum sunt situația materială și familială a persoanei care poartă răspunderea pentru cauzarea prejudiciului moral.

Referitor la argumentul recurentului privind partea civilă și dreptul de a înainta acțiune civilă în adresa inculpatului, instanța de apel a examinat aceasta și s-a expus prin următoarele: „*Colegiul penal consideră că, cerințele de încasare a prejudiciului moral înaintate de către avocat în interesele părții civile XXXXX urmează a fi admise în totalitate, ținând cont de faptul că partea civilă XXXXX în urma acțiunilor prejudiciabile ale lui Albu Marin a avut un disconfort psihologic legat de decesul mamei sale, ultima fiind întreținătorul lui XXXXX, care este invalid, fiind încadrat în gradul I de dizabilitate, din care considerente Colegiul consideră necesar de a încasa de la Albu Marin în beneficiul lui XXXXX prejudiciul moral în mărime de 100000 lei*”, ceea ce exclude încasarea unui prejudiciu moral dublu de la inculpat.

Astfel, instanța de apel corect a stabilit și a menținut necesitatea încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat, concluzie pe care o preia în deplină măsură instanța de recurs.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei

decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocatul Lichii Boris în numele inculpatului este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lichii Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe ALBU Marin XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 februarie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion